

[Kirsten Lee]

Vi er godt tilfredse med, at de lavestlønnede ifølge dette forslag får en højere ydelse.

Det er ikke ualmindeligt, at læger udsteder en lægeerklæring på baggrund af en telefonisk konsultation, hvad også hr. Jørgen Winther var inde på, men man kan nu engang ikke pr. telefon konstatere, hvorvidt folk er syge eller ej. Derfor er det udmærket, at folk nu selv får ansvaret for at udfærdige en tro og love-erklæring. Ønsker arbejdsgiveren yderligere dokumentation, må den syge til en egentlig undersøgelse, og så har vi mulighed for at tilbyde en behandling. Det er i hvert fald sundhedspolitisk fornuftigt.

Vi synes, det er fint, at en far nu har mulighed for at vælge 2 ugers barselorlov når som helst i 6-måneders-perioden. Det giver forældre større valgmulighed, så de kan indrette sig, som det passer dem bedst. Nu håber vi blot på, at der er nogle flere fædre, der udnytter muligheden, for der er alt for få, der benytter dette tilbud om at være sammen med deres små børn i den første tid.

Det Radikale Venstre støtter også, at man nu i princippet kun skal kunne oppebære sygedagpenge i ét år i stedet for to. Vi har tillid til, at man – ganske som hidtil – ude i forvaltningerne er fleksible med hensyn til at give dispensationer, og de gives jo, når det efter et lægeligt skøn er nødvendigt. Det er der også fortsat mulighed for.

Jeg kan ikke helt dele hr. Agerschous bekymring. Jeg synes faktisk, at når der har været en sygemelding af over 1 års varighed, er det på tide, at man overvejer, om der skal en eller anden indsats til. Det kan godt være, at der er behov for yderligere behandling; så kan man få en sådan iværksat, og man kan måske få aktiveret et igangværende behandlingsforløb.

Det kan også være, at man på det tidspunkt skal begynde at overveje en revalidering som det mest hensigtsmæssige, og så er det utrolig fornuftigt, at der skal lægges en eller anden form for realistisk erhvervsplan, som selvfølgelig tager hensyn til såvel den enkeltes muligheder for at komme ud på arbejdsmarkedet bagefter som muligheden for at gennemgå et revalideringsforløb. Det er ikke nødvendigt, at vi bringer nogle mennesker ud i fiaskoer i dette system.

Det er også godt, at det er præciseret, at kommunerne skal følge de revalideringsplaner op, som de selv har været med til at lægge.

Vi har tit sagt, at finansiering af nye offentlige udgifter skal findes via omprioriteringer, og lovforslaget om en bruttorevalideringsydelse er jo et eksempel på en omprioritering. De besparelser, der ligger i dagpengeforslaget, kan vi bruge til indførelse af bruttorevalideringsydelsen.

Efter den nuværende lovgivning kan man risikere en indtægtsnedgang, hvis man går fra sygedagpenge til en aktiverende revalideringsydelse. Det forøger naturligvis ikke tilskyndelsen til at lade sig revalidere til andet arbejde. Derfor synes vi, det er en god idé med en fast ydelse, der svarer til dagpengemaximum.

I disse år har vi set, hvordan alt for mange unge ender som førtidspensionister. Det er afgørende, at revalideringsindsatsen forstærkes over for specielt de yngre. Men der er ingen tvivl om, at det skal foregå i sammenhæng med en forstærket forebyggende indsats, så vi bl.a. kan nedsætte alkoholforbruget. Jeg synes, det er værdt at påpege, at der ikke er tvivl om, at alkoholisme er den største enkeltstående årsag til førtidspensionering, og det gælder især de yngre.

Som samfund kan vi ikke acceptere, at unge blot passivt modtager overførselsindkomster eller bistandshjælp, uden at andre muligheder er afprøvet. Derfor føler vi faktisk, at bruttorevalideringsydelsen kan være en forebyggende og aktiverende indsats, der kan forhindre, at nogle unge mennesker ender i førtidspensions-systemet. Dets fortrinligheder i øvrigt ufortalte er det da helt sikkert, at det kun er en social løsning; det er ikke en løsning, der menneskeligt er god nok for unge mennesker.

Det Radikale Venstre støtter lovforslagene.

(Kort bemærkning).

Pia Dahl (FP):

Jeg skal lige gøre fru Kirsten Lee opmærksom på, at selv om der er tale om et enigt udvalg og Arbejdsgiverforeningen synes, at det er en glimrende ting – det tvivler jeg selvfølgelig lidt på, men jeg ved godt, at den har sagt ja til det – så skal jeg gøre fru Kirsten Lee opmærksom på, at alle de mennesker, der har siddet i det udvalg, jo ikke er Fremskridtsfolk, og at fordi Arbejdsgiverforeningen har en holdning, har Fremskridtspartiet ikke nødvendigvis den samme.